

תורה אור • זכור • מאמר 2

ביאור אין השם שלם

ביאור על "השם אינו שלם"

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/torah-ohr/parshas-zachor/2](https://likuteitorah.com/he/torah-ohr/parshas-zachor/2)

1 ביאור אין השם שלם

ביאור ל"אין השם שלם"

2 ביאור הדברים אין השם שלם ואין הכסא שלם כו' הנה שם הוי"ה הוא כז"א וכסא במלי ולהיות בחי' הוי"ה שלם היינו שיהיה התחלקות מוחין חו"ב [חכמה ובינה]

ביאור הדברים "השם אינו שלם והכיסא אינו שלם" וכו': הנה שם הוי"ה הוא כז"א, והכיסא הוא במלכות. שלמות בחינת הוי"ה פירושה שהמוחין מתחלקים לחכמה ובינה,

ואח"כ הדעת מתחלק לבחי' חו"ג [חסד וגבורה] הוא מבחי' קוצא דשערי דא"א שיורד עד כתפין דז"א מאחוריו שהוא המחלק כו'.

ולאחר מכן הדעת מתחלקת לבחינות חסד וגבורה. חלוקה זו באה מבחינת קוצא דשערי של אריך אנפין, היורדת עד לכתפי ז"א מאחוריו; היא המחלקת וכו'.

3 והנה זהו בחי' ו"ק [וי קצוות] ו"ה מלי דז"א אף הוא מפרצוף דז"א עצמו כנודע בכוונת הלולב והאתרוג

כו' וכסא הוא פרצוף המלכות ונקי ו"ה מוחין הגם שהוא מדות חו"ג [חסד וגבורה] אברהם ויצחק כו'

הנה זו בחינת שש הקצוות, ו"ה: גם מלכות דז"א היא מפרצוף ז"א עצמו, כידוע בכוונות הלולב והאתרוג וכו'. הכיסא הוא פרצוף המלכות. ו"ה נקרא מוחין, אף שהם מדות של חסד וגבורה, אברהם ויצחק וכו'.

רק יש מדות שהם טבעיים והם בחי' קטנות שיכול להיות כל היום ויש שהוא בגדלות המוחין כמו בשעת התפלה שלבו מתלהט בהתבוננותו כו'.

אבל יש מדות טבעיות, והן בחינת קטנות, שיכולות להיות נוכחות במשך כל היום; ויש מדות שהן בגדלות המוחין, כמו בזמן התפילה, כשהלב מתלהט מתוך ההתבוננות וכו'.

4 והנה מלכות נקי לב לבבתי כו' שהוא עיקר החיות והוא בנפש למטה בחי' נקודת הלב ממש שהוא

עצמיות מהות הנפש

והנה, מלכות נקראת "לב", [כמו שנאמר] "שבית את לבי" וכו', שכן היא עיקר החיות. בנפש למטה היא בחינת נקודת הלב ממש, שהיא עצם מהותה של הנפש,

משא"כ התפשטות כח הנפש בלבושים מחדו"מ [מחשבה דבור ומעשה] כו' הם מבי"ע שאינם אלהי' [אלהות] גם שהם בחי' עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] כו'.

ואילו התפשטות כוחות הנפש בלבושים של מחשבה, דיבור ומעשה וכו', מקורה בעולמות בריאה, יצירה ועשיה, שאינם אלוקות; יתר על כן, הם בחינת עץ הדעת טוב ורע וכו'.

5 והנה עיקר גילוי הלב הוא להיות בבחי' פנימיות [פנימיות] שתקבל מבחי' ישראל דלעילא פכ"פ [פנים בפנים] כי הוא חייך מקור החיים מקור התענוגים ארץ זבת חלב ודבש יערי עם דבשי להתענג על ה'.

והנה, עיקר גילוי הלב הוא היותו בבחינת פנימיות, כדי שתקבל מבחינת ישראל שלמעלה פנים אל פנים. שהרי "הוא חייך", מקור החיים ומקור התענוגים, "ארץ זבת חלב ודבש", "יערי עם דבשי", להתענג על ה'.

אך בגלות מצרים הוא בכל יום שבכל לילה יורדת לבי"ע ותתן טרף לביתה ונשאת הנקודה תחת היסוד ואח"כ חוזרת ועולה ומתחלה נעשה פרצוף אב"א [אחור באחור]

אבל גלות מצרים מתרחשת בכל יום: בכל לילה היא יורדת לבריאה, יצירה ועשיה, "ותתן טרף לביתה", והנקודה נשאת תחת יסוד. לאחר מכן היא חוזרת ועולה, ובתחילה נבנה פרצוף אחור באחור,

ואח"כ פכ"פ [פנים בפנים] וזהו דרך המדבר אחרי הוי"ה שצ"ל תחלה אב"א [אחור באחור] והוא ענין המשכ' המוחין בשלימות אך שאינו אלא דרך אחוריים.

ולאחר מכן פנים אל פנים. וזהו דרך המדבר, אחרי הוי": תחילה צריך להיות אחור באחור. זוהי המשכת המוחין בשלמות, אלא שהיא נעשית רק בדרך אחוריים.

6 ובאור זה בנפש האדם המשכלת ומתבוננת איך שכך יאתה והשכל מכריח ומחייב את האהבה שהרי מצד עצמו עומד על עמדו רק שהמוח שליט כו' לאכפיי' [לאכפייא] וכו'.

ביאור הדבר בנפש האדם: [נפש] המשכילה ומתבוננת כיצד ראוי הדבר, והשכל מחייב ומכריח את האהבה. שהרי מצד עצמו הוא נשאר במקומו; אלא שהמוח שולט וכו', כדי לכפות וכו'.

בכל לבבך בשני יצריך ובכל נפשך כו' שיוכל להיות עבודה תמה והמשכת המקיפים אשר קדשנו במצותיו

"בכל לבבך" — בשני יצריך, "ובכל נפשך" וכו', כדי שתיתכן עבודה שלמה והמשכת המקיפים: "אשר קדשנו במצותיו",

כי מצות המלך הוא ואעפ"כ [ואף על פי כן] כל עבודתו הוא בבחינת חיוב והכרח השכל שעדיין אין התענוג נרגש להיות כו'.

שהרי זו מצוות המלך. ואף על פי כן, כל עבודתו היא בבחינת חיוב וכפייה מצד השכל, שכן התענוג עדיין אינו מורגש כדי להיות וכו'.

7 והנה מבחינת אב"א [אחור באחור] נעשה אח"כ פב"פ [פנים בפנים] כי להיות המשכת המוחין הוא מבחי' קוצא דשערי דא"א יאר פניו כו' ובבחי' פנימיות נעשה השם שלם וכו'.

והנה, מבחינת אבא ואמא גב אל גב נעשה לאחר מכן פנים אל פנים. שכן המשכת המוחין היא מבחינת קוצא דשערי דאריך אנפין, "יאר פניו" וכו'; ובבחינת פנימיות נעשה השם שלם וכו'.

וכסא השם שלם כו' וכסא הוא מלכות בנין המלי' מהגבורות שאין מלך בלא עם שלפי האמת אין על מי למלוך אלא שכך עלה ברצונו להיות צמצום ולהיות נראה ליש כו'.

וכסא השם שלם וכו'. הכסא הוא מלכות; בניין המלכות הוא מן הגבורות, שהרי "אין מלך בלא עם". ובאמת אין מי למלוך עליו, אלא שכך עלה ברצונו שיהיה צמצום ושהבריאה תיראה כיש וכו'.

8 וצי"ל העלאת מ"נ [מין נוקבין] ע"י צמצום ג"כ בחי' גבורות עובד אלהים שונה פרקו כו' שהוא בחי' כסא וישיבה שמשפיל בחי' אחוריים כו'.

ונדרשת גם העלאת מ"ן נוקבין, מים נקביים, באמצעות צמצום, שהיא גם בחינת גבורות: "עובד אלקים", "שונה פרקו" וכו'. זו בחינת כסא וישיבה, שבה משפילים את בחינת האחוריים וכו'.

וכן התורה היא כתובה פנים ואחור שיש פנימיות וחיצוניות גשמית המצוה היא חיצונית כמו ד' פרשיות שבתפילין על קלף והפנימית הוא חו"ב [חכמה ובינה] הרמוזים בקדש כו'

וכך גם התורה: "כתובה פנים ואחור", שכן יש בה פנימיות וחיצוניות גשמית. המצוה היא בחיצוניות, כמו ארבע הפרשיות שבתפילין, הכתובות על קלף; והפנימיות היא חכמה ובינה, הרמוזות ב[פרשת] "קדש" וכו'.

וכן בסכך הסוכה הוא חיצונית ופנימית הוא המקיפין והכלל שהחיצוני' [שהחיצוניות] הוא מה שאין בזה תענוג ובפנימית מתגלה התענוג כו' עולמך תראה בחיך כו' וזה נמשך מזה שמאב"א [שמאחור באחור] נמשך להיות פב"פ [פנים בפנים] כו'.

וכך גם בסכך הסוכה: הסכך הוא בחינת החיצוניות, והפנימיות היא המקיפים. הכלל הוא שבחיצוניות אין תענוג, ואילו בפנימיות התענוג מתגלה וכו' — "עולמך תראה בחיך" וכו'. גילוי זה נמשך מכך שמאחור באחור נעשה פנים בפנים וכו'.

9 וזהו שמצא משה מעלת ישראל עם קשה עורף וסלחת כי חטא העם חטאה גדולה ולא היו ראויים לסליחה מצד המשכת והשתלשלות המדות רק משה המשיך מלמעלה בחי' ארך אפים כו'

וזהו [הטעם לכך] שמשה מצא זכות לישראל באומרו: "עם קשה עורף וסלחת": העם חטא חטאה גדולה, ולא היה ראוי לסליחה מצד המשכת המדות והשתלשלותן; אלא שמשה המשיך מלמעלה את בחינת "אריך אפים" וכו'.

אך למה הם ראויים להמשכה זו לזה אמר משה עם קשה עורף הוא שיש להם קשות וחזוק והתגברות במדות עורף כו' ושם הוא בחי' קוצא דשערי מא"א [מאריך אנפין] שעייז יומשך י"ג מדות דא"א כנ"ל.

אך מדוע היו ראויים להמשכה זו? על כך אמר משה: "עם קשה עורף הוא" — יש בהם קושי, חזק והתגברות במדות שבעורף וכו'. ושם נמצאת בחינת קוצא דשערי של אריך אנפין, שבאמצעותה יומשכו שלוש עשרה המדות של אריך אנפין, כנזכר לעיל.

10 והנה זלעזיז [זה לעומת זה] היא בחי' עמלק ע"ם מל"ק כו' ראשית גוים עמלק שכל עכו"ם [עובדי כוכבים ומזלות] הם מזי ימי הבנין והוא בדעת דאחורי כתפין. אך פרעה היה מדעת העליון והוא היה בדעת התחתון.

והנה, בצד המנוגד, בצד של הקליפה, נמצאת בחינת עמלק, [שנקרא] "עם מל"ק", "עם שנוגס" וכו'. "ראשית גוים עמלק", שכן כל אומות עובדי האלילים שורשן בשבע ספירות הבנין, ואילו עמלק הוא בדעת שמאחורי הכתפיים. פרעה היה מן הדעת העליונה, והוא [עמלק] היה בדעת התחתונה.

והנה המשכת המוחין במדות הוא דרך בחינת הצואר שמשם מצרים מצר הגרון וכ"ז [וכל זה] הוא בחינת אחוריים פרעה הוא אחורי עורף שלכן נקי ירידת המוחין בגרון בשם ירידה.

המשכת המוחין אל המידות נעשית דרך בחינת הצואר; משם באה מצרים, "מצר הגרון". כל זה הוא בחינת אחוריים: פרעה הוא אחורי העורף. משום כך ירידת המוחין אל הגרון נקראת "ירידה".

והמשכתם משם ולמטה בגוף נקי עליי [עלייה] כמ"ש ויוסף הורד מצרימה וכתוב אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך כו' ומה הוא עלייתם היינו בהתפשטותם, בהגוף ארץ טובה ורחבה

ואילו המשכתם משם ולמטה, אל תוך הגוף, נקראת עלייה, כמו שכתוב: "ויוסף הורד מצרימה", וכן: "אנכי ארד עמך מצרימה, ואנכי אעלך" וכו'. ומהי עלייתם? התפשטותם בתוך הגוף, שהוא "ארץ טובה ורחבה".

(כמ"ש בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' וישב עמש"ל [עיינ מה שכתוב לעיל] בביאור ע"פ לכן אמור פ' וארא) והיינו לפי שהגרון הוא בחי' אחוריים ולכן אינו תלוי במה שהמקום גבוה כו'.

(כמו שכתוב בלקוטי תורה של האריז"ל, פרשת וישב; ראו מה שנכתב לעיל בביאור על הפסוק "לכן אמור", פרשת וארא.) והטעם הוא שהגרון הוא בחינת אחוריים, ולכן הדבר אינו תלוי בכך שהמקום גבוה וכו'.

והנה המשכת דרך אחוריים שם עומד עמלק הוא בחי' הקשיות להפוך יודע רבונו כו' משא"כ פרעה לא ידעתי כו' ובמופתים הי' [היה] בטל לולי כי אנכי הכבדתי כו' אבל עמלק ידע כל הנסים.

והנה, במקום שבו ההמשכה נעשית דרך האחוריים עומד עמלק. זו בחינת הקשיות ההפוכה: "יודע את ריבונו" וכו'. פרעה, לעומתו, אמר "לא ידעתי" וכו'; מול המופתים היה מתבטל, אלמלא "כי אני הכבדתי" וכו'. אבל עמלק ידע את כל הניסים.

11 והנה זלעזי [זה לעומת זה] נגד אחוריים [אחוריים] דקדוש [דקדושה / דקדושת] חוזק התגברות מחמת חיוב השכל וזה להפך התגברות נגד השכל הגם שהשכל מחייב והוא בחוצפה בלי טעם ודעת

והנה, "זה לעומת זה": כנגד אחוריים של הקדושה, שהם כוח ועוצמה הנובעים מחיוב השכל, יש ההפך — כוח ועוצמה נגד השכל, אף שהשכל מחייב; וזו חוצפה שאין בה טעם ודעת.

וזהו כל הנחשלים אחריו שהם כבחי' אחוריים כו' ומלחמה לה' מדר כו' שבכל יום הוא יציאת מצרים וצ"ל מלחמה זו בכי' [בכל יום].

וזהו "כל הנחשלים אחריו" — שהם בבחינת אחוריים וכו'; ו"מלחמה לה' בעמלק מדור דור" וכו', שהרי בכל יום יש יציאת מצרים, ומלחמה זו צריכה להתנהל בכל יום.

והנה בזמן הגלוי [הגלות] מחה אמחה כו' מלחמה להוי"ה היינו בחי' אחוריים אבל והיה בהניח כו' אל ארץ טובה ורחבה אהבה בתענוגים תמחה מעצמך כו' ודי"ל [ודי למבין]:

והנה, בזמן הגלות נאמר "מחה אמחה" וכו', "מלחמה להוי" בעמלק" — כלומר, בבחינת אחוריים. אבל "והיה בהניח" — אל ארץ טובה ורחבה, "אהבה בתענוגים" — אז "תמחה" בעצמך וכו', והמבין יבין.

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־[likuteitorah.com](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0); אסור למכור.
[/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0)

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של [likuteitorah.com](https://www.likuteitorah.com) בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: [/likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha](https://www.likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha) (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © [likuteitorah.com](https://www.likuteitorah.com)

מתוך [/likuteitorah.com/he/torah-ohr/parshas-zachor/2](https://www.likuteitorah.com/he/torah-ohr/parshas-zachor/2)

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק